

zcela jiné publikum. Na nás chodí metalisti, mix lidí, ale spíše starší, oni naopak mají velmi mladé publikum. Náciťeté, tedy dost kontrast oproti našim fanouškům. Ale klapalo a klape nám to bezvadně.

Všechny tyto mé spolupracovníky a kamarády si budu zvat na koncerty ke 40. výročí, které začínáme pomalu slavit, a již jsme i měli koncert, kam jsem právě BROILERS pozvala. Dále tam byl např. Udo Dirkschneider, Phil Campbell, zpívali jsme např. „Ace of Spades“.

BROILERS jsem také výjimečně přemluvila k písničce v angličtině, oni zpívají především německy. Jednak mi fanoušci preferují spíše angličtinu a k tomu jsem na album již zařadila jednu skladbu zpívanou v kombinaci němčiny a angličtiny – „Fels in der Brandung“.

Desku jsem připravovala skoro tři roky a měla asi čtyřicet písní, ale musela jsem vybrat jen ty nejlepší, což je samozřejmě vždy bolestivé, protože se vám líbí všechny a ke všem máte určitý vztah.

Například již zmíněnou „Living After Midnight“ jsem schválně zařadila, protože si myslím, že svět potřebuje velmi urgentně pozitivní a veselou náladu. Je pro mne moc důležité, aby se lidé uvolnili a dobře bavili.

DOBYVATELKA STÁLE NA CESTĚ

Na obalu desky máš v ruce vikingskou sekeru. Má to nějaký symbolický význam?

Skladby na desce jsou jedna věc, ale obal tvoří malíř, zase trochu jiný umělec. Také záleží na tom, jaké album to vlastně bude. Jestli jde o album tvořené se symfonickým orchestrem, kde je lepší zvolit např. černobílý obal či fotografii, nebo naopak vpravdě metalové, jako je toto. Zde pak upřednostňuji malbu s typicky metalovým nádechem, nábojem a vyzářováním. Oslovila jsem dlouholetého kamaráda

Jeffryho, který měl k mému překvapení už připravené nějaké návrhy, mezi nimi i tenhle – na první pohled se mi zalíbil. K tomu jsme již věděli, že deska bude mít skladby s velmi bojovnou náladou, takže jsem rovnou řekla, že žádný další návrh není potřeba a beru tento první.

Pracovní název alba byl „Forever Strong and Proud“, ale zdálo se mi, že za těch 40 let metal dobyt svět, a proto jsem přidala „Conqueress (dobyvatelka – pozn. aut.) – Forever Strong and Proud“. Vždy mi jde o to „bojovat za vše dobré“, s doširoka otevřeným srdcem, v duchu přátelství a míru, to je můj symbol a poselství.

Pro fanoušky jsme kromě klasického CD vymysleli i balení, kde bude řetízek, malý dárek a spousta dalších překvapení.

Ještě musím dovysvětlit tu „dobyvatelku“ v názvu: nikdy by nás ani v nejtěsnějším snu nenapadlo, že ještě za 40 let budeme vydávat desky, koncertovat, jezdit po světě a takto ho v podstatě dobývat.

V roce 1983, kdy jsem začínala, nebylo ve světě metalu zdaleka tolik žen jako nyní, v podstatě jen pár. Často jsem byla na festivalu úplně sama holka – ano, se sto tisíci fanoušky, ale jiné zpěvačky tam nebyly.

Tedy dobývám svět srdcem – přes metal, a to vše má vyjadřovat jak obal desky, tak samozřejmě její obsah. Také si přeju, aby se takto cítili moji fanoušci a posluchači, tzn. „forever strong and proud“ (navždy silný a hrdý – pozn. aut.).

Skladba „I Will Prevail“ zní tvrději než tvé obvyklé dílo. Máš v plánu se tímto směrem vydat?

Mám moc ráda pestrost, od super tvrdé písně, jako je „I Will Prevail“, až po super senzitivní „Best in Me“. Nemohu říci, že něco preferuji, ale právě ta škála možností se mi líbí a toto pro mne vždy byl a zůstává metal: svoboda vyjádření jak slovem, tak typem hudby. Od pomalého ploužáku po hodně tvrdý song. Nikdy bych nemohla dělat desku, která by nezahrnula celé spektrum

a byla třeba jen tvrdá nebo naopak jen senzitivní. Z dvaceti skladeb máme na desce nyní dvě balady, což myslím perfektně vyvažuje skladby jako právě „I Will Prevail“. Mám tam pár písní hymnických, několik superrychlých... „I Will Prevail“ je vlastně asi nejrychlejší skladba desky, ale už když jsem ji nahrávala, představovala jsem si, jak ji se mnou na koncertě zpívá celý dav, a skoro mi běhal mráz po zádech z té energie.

Kromě této písně tedy máme i další tvrdší a k nim i super videa. Jsem z nich strašně nadšená. „Time for Justice“ klip jsem natáčela s lidmi ze skupiny Wasteland Warriors, které jsem poznala ve Wackenu a už dlouho jsem s nimi chtěla něco udělat. Ve videu, které je natočené ve stylu „Mad Max“ (ikonické filmy – pozn. aut.), vypadají super divoče. Natočili jsme ho poctivě, žádné triky ani mixování v počítači, ale čistá filmová práce. Dokonce je tam i krásný pes, protože já mám zvířata moc ráda.

Chováš sama psa nebo kočku či jiné zvíře?

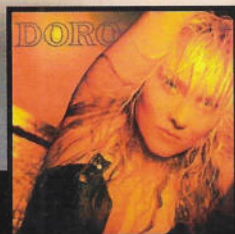
Bohužel ne. Jsem neustále na turné, ale musím říci, že mi to strašně moc chybí – mít nějaké zvíře. Se zvířaty jsem vyrůstala, s koňmi, psy. Jako dítě jsem jezdila na koni a také jsem chodila na jezdecké hodiny na statek, kterých je kolem Düsseldorfu, kde jsem vyrůstala, mnoho. Jako dítě jsem si myslela, že jezdím perfektně, ale pak jsem po čase jezdila znovu a nějak to vůbec nešlo... (smích) Navíc když mě čeká turné, mám samozřejmě smluvní povinnost se nezranit. Tzn. nesmím například lyžovat, jezdit na koni a podobné nebezpečné věci. Ale chybí mi to, opravdu... Píseň z nové desky „Heavenly Creatures“ je věnována zvířatům. Už delší dobu jsem toto téma nosila v hlavě. Jsem ve spojení s mnoha lidmi, kteří pomáhají zvířatům v různých hodně špatných situacích. Dokonce jsem adoptovala dva koně, kteří mají nyní krásný život na statku v Rakousku, blízko Salcburku. Už se na nich nedá jezdit a užívají si jen krásný dýchod.

FORCE MAJEURE
(1989)

Debutový počín pod hlavičkou DORO, který se však nevymyká trendu, jež nastavily dvě poslední studiovky WARLOCK. Striktní heavymetalové časy jsou pryč, byť nějaká ta pálivá old school jiskra ještě přeskochí. Německá diva podruhé v rukou amerického producenta Joeyho Balina a tentokrát už s kapelou složenou výhradně z jeho krajanů pokračuje v pronikání na zámořský trh, a přestože se jí prostřednictvím „Force Majeure“ nepodařilo komerčně přeskochit poslední album WARLOCK „Triumph and Agony“, získává v novém teritoriu další kladné body. Dodnes však zaráží, proč měli tvůrci nutkání otevřít nahrávku zrovna coverem největšího hitu PROCOL HARUM „A Whiter Shade of Pale“. Že by přece jen ohledně úspěchu nové značky DORO panovala určitá nejistota?

★★★★★

DORO
(1990)

Docela jiná produkce, slyšitelný rozdíl ve způsobu psaní skladeb. Aby taky ne, Doro si vzal pod svá křídla Gene Simmons a kupříkladu šestka „Something Wicked This Way Comes“ zjevně vypadla ze stejného tvůrčího šuplete jako „Revenge“ vydaná „Evženem a spol.“ o dva roky později a „Only You“ je rovnou předělánkou KISS. Není jedinou, covery tvoří podstatnou část první poloviny alba. Desku produkoval a míchal Pat Regan (DEEP PURPLE, RAINBOW, PRONG) a konečně výsledek stojí za poslech, byť stylově se jedná o zřetelný obrat v sólové kariéře metalové královny. Na Američany však album nezapůsobilo a jedná se o na dlouhou dobu poslední studiovou nahrávku se značkou DORO, která se na tomto trhu objevila.

★★★★★

TRUE AT HEART
(1991)

Třetí deska DORO vznikla v Nashvillu s producentem Barrym Bekkettem, který měl velmi blízko ke country music. Kromě toho jako aktivní muzikant nahrával s takovými jmény jako Paul Simon, Bob Dylan či Joan Baez. Důsledkem těchto skutečností má většina materiálu na „True at Heart“ velmi baladický nádech, deska plyne zvolna, bez větších otřesů, metal je zavřený někde hluboko ve skříni. Určitě i zde se najdou povedené kousky, ale koncept celku je poněkud uspávající, a když už se přihrne větší množství energie, hrany jsou pro jistotu obroušené.

★★★★

ANGELS NEVER DIE
(1993)

První deska s dlouholetým spolupracovníkem (hlavní profesí baskytaristou) Nickem Douglasem přinesla tolik potřebné ostřejší koření (spíše však pepř než chilli) a zavanula z ní další příchutě tehdejší severoamerické scény. Producent Jack Ponti se totiž jako spolutvůrce objevil nejen na deskách BON JOVI a NELSON, ale především Alice Cooper a na „Angels Never Die“ nelze tuto spojitost v některých refrénech přehlédnout. Album sice neznamenal návrat Doro na výsluní, i když v Německu si vedla stále velmi slušně, ale stran kvalit se jedná o nahrávku srovnatelnou se sólovou dvojkou (zaujme zejména „Born to Bleed“ – první autorská spolupráce s Garym Scroggsem), byť stadiónově pojetým hard rocku a metalovým baladám v mainstreamových kruzích odzvonilo.

★★★★★

DORO text: Jan Kozák
DISKOGRAFIE